

ČECHOSLOVÁCI — SKUTEČNÍ DEMOKRATI

OLIVE GILBREATHOVÁ, známá americká spisovatelka a novinářka, napjala tyto dny do amerických novin zajímavý článek o československé armádě na Rusi, z kterou dokonale seznámila se za svého pobytu ve Vladivostoku, kde strávila dva měsíce. V článku svém, který napsala pro americký novinářský syndikát a který včera byl v celé řadě časopisů ve Spojených Státech současně, píše s obdivem o demokratičnosti této naší bohatýrské armády a pro ducha pravého bratřství ji staví za příklad armádám jiným československým vojákům ji nadělil do té míry, že rozhodl se navštívit jejich vlast, toužíc poznati zem, která rodí takové skvělé charaktery. Je nyní na cestě do Prahy a zajisté v době brzké seznámíme se v amerických časopisech s dalšími životními československého lidu.

slavuje svého důstojníka. "Pravě kapitán," nebo "bratře náš," "Čestí důstojníci a první vojáci mohou jít v jednotě spolu." Za války ostatně nebylo přání a času k řízení zvláštních kmeňů pro důstojníky a důstojníci měli stejná jídla s prostými vojáky a pochovávali si na nich namnoze a stejného stolu. Kdyby něco podobného stalo se důstojníkům v staré rakouské armádě, vzdali by se svého důstojnosti, neboť "důstojnická čest" bylo něco, co všechno ovladovalo.

Němohou demokratismu československé armády je ušlechtilé více než co může býtí řecou slavy anebo dokázáno určitými zjevy. Pro tyto československé, vychovanými v odporu proti rakouskému útlaku, je demokracie tak přirozenou jako pro Angličany jeho čísta a nebo láska k spravedlnosti.

Každý muž dle svých schopností a všichni za slavným cílem svobody," mohlo by býtí napsáno na prapore Čechů. "Nic, co by přiblížilo zaslouhy, ale vše, co odstraňuje umělé výhody." V Čechách není tón na venkově, není tu neuvědomělé venkovské obyvatelstvo jako v Rusku a Polsku, oddělené propastí od privilegovaných tříd, a Čech je na to hravý. Příležitost a vzdělání jsou přístupny všem.

KOZÁČKA
PLUKOVNICE

DÁNSKÝ lékař Dr. Broensted vrátil se v minulých dnech z Ukrajiny a přinesl zajímavé zprávy o kozácké plukovníci. Maruš Nikiforov, jež velí silnému oddílu kozáckému v armádě anarhistické republiky Ukrajinské, jež řízena byla jakýmsi Machnovem, jenž dává se nazývati tatíčkem. Ukrajina nemá štěstí na své vůdce. Jedné její části je svěřováno panem bývalý taneční mistr Petljura a jiné neméně proslulý dobrodruh Pavlenko, jenž má za sebou tak pestrou historii, že její náležité sepsání překonalo by proslulého hraběte Monte Christa na celé čáře. "Tatíček" Machnov si s nimi v ničem nezadá. Nožní založil nezávislou anarhistickou republiku dle jakýsi těžký zločin v Elizavetogradske věznic, odkud podařilo se mu uprchnouti. Sebral asi 10,000 dobrodruhů a tato armáda bojuje nyní s bolševiky a s jihoruskou dobrovolnickou armádou Denikinovou. Hlavně prý vojsko jeho pěstuje loupež.

V této armádě významnou úlohu hraje tato plukovnice Nikiforová, asi 25 roků stará dívka, udatná mužtka. Je to dívka neobyčejně krásy kavkazského typu. Je vysoká, ladné formy, modrých očí a nádherných vlasů barvy z rudé do zlatova přecházející. Nosí tyto vlasy pod astrachanskou čapkou, koketně na hlavě naraženou. Dr. Broensted se s ní setkal v Berdiansku a přinesl si její podobiznu. Na počátku světové války vstoupila tato Anazonka do ruského vojska a bojovala proti německému vojsku jako dobrovolnice. Počínala si chrabře a za svoji statečnost obdržela dva vojenské řády sv. Jiří.

Je vojákem každým colem. — Dovele střílet ze strojové pušky jako starý voják a s bodákem dovede zacházeti jako žádný jiný. Dánský lékař viděl tuto mužtka ve chvíli, kdy evičila svoje kozácky. Ukazovala jim, jak zacházeti se strojovou puškou a bodákem radila poddůstojníkům a velela svému oddílu tak rázně, jak snad jenom starí kozáci atamani dovedli.

U svých kozáků je neobyčejně oblíbená a všichni by za ni šli do ohně. Nazývají ji "sestrou Marušou" a praví se, že ve sborech Machnových a jeho prazvláštní republice bez zákonné těži se většinou popularitě než "tatíček" sám. Je to děvče nadprůměrně vzdělané. Vedle ruštiny ovládá i francouzštinu a angličtinu. V Berdiansku v ubytovacích místnostech důstojníků měli staré piano, pocházející z kořisti, a na to Maruš zahrála dánskému doktorovi Griegův "Anitra tane" tak jistě a přesně že lékař, sám hruběnká a citel

tirogav, nevyhádán z úřadu.

Vypravuje, že na ten vespr si kdy zapomene. Plukovník se díla a piano, jsou měřena světlým jedním výjev, jež jsoum mohlo dopadnout na klavíry. Odkrva v šat manský - vysoké boty po kolena a přepásané modré kasáky, upjaté až ke krku, a opatřené zlatými odznaky důstojnosti - vyloučovalu hlubšími rty, rychle se pohybuje na rozkaz klavíru. Když se, tony skladby, je připomněla lékař jeho domov na severu, kde takový romantický výjev se byl by možností.

Pochází z venkovské statkářské rodiny a nepochybně dostalo se jí velmi dobře vychování. Nemůžeme ale o svém domově a své vlastní rade. Přiznala se, že jí ne má žádných příbuzných a že stojí sama ve světě. Napadnuto ušla prý dostatek, ale odráží pohledy plně ušlechtilým a vřelým pohledem svých očí a vše za svým cílem se srdcem volným jako pták. Snad má za sebou nějaký milostný román, který ji učinil tím, čím je. Snad kdysi milovala statkářského sokola, kterého vyruvala ze svého anebo starý ruský vezír. Snad chce se za něho mstiti. Kdož ví?

Je nyní anarhistkou. Praví, že její lid od revoluce zkoušel všechny formy vlády a přišel k náhledu, že nejšťastnější je možno žíti bez vlády. "Tatíček" Machnov, vychytralý sedlák, je sice diktátorem republiky, ale nikdo nepřipustí, že je více než pouhým "tatíčkem" asi miliónu duší, jež žijí na jím kontrolovaném území. — Svou desititisícovou armádu ozbrojí bolševikům a Denikinovi, ale o nějaký vývoj a rozšíření panství se mu nejedná. Jeho armáda uvažuje anarhismus. Jencim odráží výbojně sousedy od hranic nezávislé Berdianské republiky. Republika ovšem nemůže se dlouho udržet. Dříve anebo později porážena bude bolševiky anebo Denikinem.

čímž vlastně vyhovu.

Od 10 hodiny dopolední až do 1 hodiny s polovinou půlně každého dne bývaly všas samostatně se toudi prací pod obličnou osvětu, zatím co bývala obřadová žito nahlas čítají. Asi třetin anebo dva z počátku bývaly všas rozal sám, ale po té se rozhodl pro půlu na dvě ruce a řekle vály s některým společníkem, pravidelně se svým veselím hráčem bývaly všas má značnou sílu ve své pravé ruce a je neobyčejně hodím na to, že unaví každého, kdo spolu s ním k podobnému zaměstnání se odhodlá. V práci bývaly všas vykouřil tři cigarety, jednu za každou hodinu.

Není-li takto zaměstnán, je bývaly všas pravidelně mrzutý. Má obrovití těžké trnomyšlosti a sedl po celé hodiny u sklenku zámku hraběte Bentfinka, s nikým nemluve. Přemýšlil tu o tom, co mohlo být a co nebylo a jak mohlo se předjetí tímto těžkým chvílím a jeho životě.

Při práci je odložen do obřadského obleku, ale ko stala se obléká do některé ze svých nádherných uniforem, aby dělal dojem u malé společnosti, která pravidelně s ním k jídlu zasodá. Po jídlu pravidelně živě se společnost hovoří. Bývaly všas má ve zvyku opírat se plnou váhou o nápradlo židle a poněvadž nemohl si sem dopravitit důkladný nábytek z Německa, rozbil již několik židlí. Všechna jeho korespondence je cenzorována a přes to, že není to bývalému všasí po chuti, musí se smířiti se skutečností.

Bývaly všas jeví veliké obavy před aeroplany. Obává prý se, že by mohl býtí unesen a proto nikdy nevyjde ze svého zámku, dokud náležitě neprozkoumá oblohu, není-li někde aeroplany. Před několika dny holandský aeroplan zabloukl do okolí zámku a bývaly všas polekal se do té míry, že celý den nevyšel z domu.

Jeho nejčastějším společníkem je malý daktilik Senta, který na krku dosud má známku, jež nasvědčuje, že byla za zaplacená daň v Berlíně. Všechny děti ve

vyjde na váj časem do sousedních obydli, ale vyhovat také jen stěží. Je stále po boku svého manžela, neboť tenka ona je s to zaplašit chmury a jeho žola.

Přes to, že bývaly všas je do své práce a usazé v které bydlí, a plati tu i značné daně z příjmu, obyvateľstvo vesnice by se nikterak nemotilo, kdyby odešel. To je jistě pozoruhodný úkaz, ježto distrikt tento po dobu války byl silně pruměrecký. Žlá se, že značná část holandského lidu by ráda viděla, kdyby se odstěhoval, neboť má obavy, že jeho přítomnost na holandské půdě povede k nešťastím se spojenci. Ale žlá se, že většina lidu je také proti jeho vydaní spojencům, neboť považovala by to za porušení práva, které mu se vždy v minulosti dělali a zomá političtí provinile.

KORUNOVAČNÍ
KLENOTY RUSKA

OSUD skvělých a neobyčejně drahocenných korunovačnických klenotů Ruska je záhadou, která snad nikdy nebude rozluštěna. — Proslýchalo se, že před abdikací carevna poslala některé z korunovačnických pokladů do Německa, ale žlá se, že se jednalo toliko o nezáručenou pověst. Později bylo oznámeno, že tyto korunovačnické klenoty, jež byly uloženy v moskevském Kremlu, padly do močí bolševiků. Co se s nimi stalo, nikdo neví. Lidé, kteří navštívili Rusko po bolševickém převratu, nebyli s to zjistiti ničeho autentického o jejich osudu. Na všechny jejich otázky se jim odpovídalo pokrčením ramen.

Korunovačnické klenoty byly pýchou poslední ruské dynastie. — Měly neobyčejně zajímavou historii. Některé z nich zhotoveny byly v Cařihradě českými mistry a jiné uměly z Řecka zhotoveny byly na ruském území. Byla mezi nimi tak zvaná kazaňská koruna, která darována byla Ivanem I. Brozným kazaňskému králi Edigeru. Bylo to skvělé umělecké dílo ze zlata, jehož vyzdobu upomíná silně na perské umění. Zhotovena byla v století šestnáctém vynikajícím ruským zlatotepcem.

Jiným pozoruhodným uměleckým dílem v této sbírce korunovačnických klenotů byla koruna Michala Feodoroviče, zvaná "astrachanskou čapkou." Byla vyzdobena nejvzácnějšími drahokamy a znaleci považovali ji za nejnejmohutnější v této sbírce klenotů. Tlara Petra Velkého, nazývaná "diamantovou čapkou," vyzdobena byla sponou diamantů velké ceny.

Mezi korunovačnickými klenoty bylo pět vzácných drahokamů vyzdobených žezel. Vedle žezel Michala Feodoroviče, carevna Alexeje a Petra Velkého, bylo tu žezlo posledního krále Polska Stanislava Augusta a žezlo Jiřího Devátého, posledního knížete Gruzinska.

Koruna, které užíváno se při korunovačích od roku 1762, byla provedena janovským klenotníkem Panziem za Kateríny Velké. Cena této koruny byla udávána na \$560,000, čili více jak million starých ruských rublů. Na této koruně náležal se proslulý diamant Orlov, jenž sám o sobě měl pozoruhodnou historii. Vyprávělo se, že původně tvořil jedno z očí sochy boha Višnu v chrámě na ostrově Srirangem. Zakoupen byl v roce 1775 v Amsterodamě od arménského obchodníka hrabětem Gregoriem Orlovem. Orlov byl kavaler a drahokam tento dal etí a darem Kateríně Velké na důkaz své úcty. O tom, co Orlov za diamant tento zaplatil mnoho se vyprávělo a udávaly se sumy až neuvěřitelné, ale určitěho není nic známo.

Vedle korunovačnických klenotů byly v majetku carské rodiny četné drahokamy, jejich cena šla do milionů. Většina jich byla uložena v zimním paláci v Petrohradu a co se s nimi stalo, je stejnou záhadou jako osud klenotů korunovačnických. Bylo tu několik vzácných darů od různých potentátů asijských a několik diamantů obrovské ceny.

Bývalý carevna měla sbírku cenných perel, již nebylo rovně ve světě. V její sbírce klenotů náležala se členka, vyzdobená červenými perlami a diamanty, jež směřovala práce umělovec. — Je silně možné, že klenoty tyto dostaly se namnoze do močí lid kteří nezabili jejich vysoké ceny. Snad po obnosování pořádku v Rusku některé z těchto klenotů z nabozem, ale sotva kdy budou všechny shledány.

čímž vlastně vyhovu.

Je silně možné, že klenoty tyto dostaly se namnoze do močí lid kteří nezabili jejich vysoké ceny. Snad po obnosování pořádku v Rusku některé z těchto klenotů z nabozem, ale sotva kdy budou všechny shledány.

OTÁZKA THRACIE

KARLOVÉ zprávy v minulých dnech sdělily, že mírová konference konečně rozřešila otázku Thracie, jež byla neobyčejně tvrdým otáčkem. Jedná-li se o rozřešení trvalé anebo plně uspokojivé pro všechny sousední země, tom rozhodne doba budoucí. Právě se, že mírová konference vede na byla snahou, aby její rozřešení zvedalo co nejméně přičin k dalším sporům. Snad na čas takové řešení vystačí, ale po něho ké době mohou vyskytnouti spory nové a bude znovu nutno touto otáčkou se obíratí.

Řekové činili si nároky na celé území, jež nazýváme Thracií, ale jak se vyrozumívá, bylo jejich požadavkům vyhověno toliko z části. Řekové opřeli svoje požadavky hlavně o okolnost, že v Thracii byli velké množství Řeků a že území tohoto je nutné pro třeba k budoucímu hospodářskému udatvána byla na mnoho tisíc dolarů. Většina její klenotů byla ze starších dob a byly to velmi vývoji celého Řecka. Thracie je územím s neobyčejně bohatou historií a bývala tu druhdy kvetoucí město, po nichž zůstaly tu pouze stíny.

Řekové kolonisovali pobřeží města Thracie ještě před křesťanskou érou. Činili tak hlavně za účelem obchodní expanse a jednalo se jim o zřízení obchodních stanic. Neměli původně žádného úmyslu vnikati do vnitrozemí. Byl založen Cařihrad a Řekové se stali pány poloostrova Gallipského. Měli tu velice silnou posíci a Thracie vlastně byla na ně vyhradně odkázána.

Když v roce 1453 Turci mocnili se Cařihradu a rozšiřovali svoje panství dále do Evropy, Thracie dostala se pod moc Turků. Thracie za tureckého panství pustla, jak ostatně bylo údělem všech zemí na Balkáně, kde Turci nabývali moc. Kvetoucí její města chátrala. Obchod upadal. Z bývalé slávy Thracie zbyla toliko vzpomínka. Po osvobození Bulharska část Thracie, zvaná Východní Rumelií, přičtena byla Bulharsku a ostatně zůstal nadále v močí Turcka.

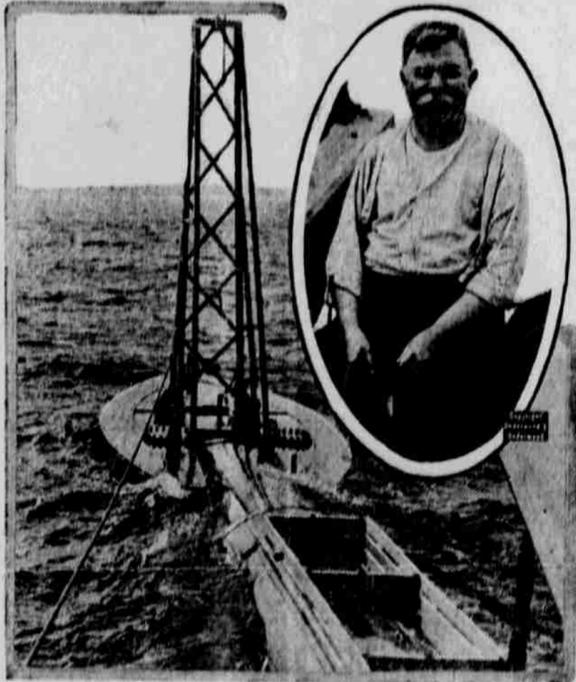
Bulharsko mělo v úmyslu zmocniti se i zbytku bývalé Thracie v balkánské válece, ale rozpory mezi balkánskými spojenci měly v důsledku, že valná její část zůstala pod tureckou vlajkou. Nyní, kdy jedná se o úplné vytlačení Turků z Evropy, došlo k novému dělení, z něhož nejlépe vyjde Řecko.

Drinopol, hlavní město Thracie, je malebným městem, značné ale zanedbaným. V jedné době těšilo se přízni tureckých sultánů, kteří sem rádi zajížděti stráviti několik dní a oddechnouti si od státních starostí, kdykoliv na ně přišli dohlížely. Ráz města je tu reeký. Je tu mnoho mešit se ástihými minarety, tak že město stává se dálky pěkný pohled. Ale úlice jsou namnoze špinavé a ti, kdož navštívili město po podepsání příměří, vypravují, že krásné město toto se slavnou historií pustne k nevypsání.

Snad zbavení tureckého jarma zemi této prospěje. Její města se mohou státi zase důležitými obchodními středisky. Ale sotva toto území zvedne se k bývalé své slávě, poněvadž přestalo býtí hlavní stanicí na cestě z Východu na Západ a přišlo mnoho za tureckého panství bylo zanedbané.

Praktická móda. — Jestli pak víš, proč už nikdy nenosejí úzká sukno? "To nevíš." "Protože je dražší kůže. V úrokových suknech mohou dělat větší kroky, každou cestu dříve ujdou a ušetří podrážky."

Nová salvážní ponorka Simona Lakea.

Nová salvážní ponorka, sestavená Simonem Lakem, která umožňuje potápěčům, aby bez těžkého potápěčského úboru chodili po dně mořském. Ponorka tato nezávazně podrobena byla zkoušce v přístavišti v New Yorku. Vložen je obrázek vynálezce.

ZE ŽIVOTA
EX-KAISERA

BÝVALÝ německý císař nikdy se nezabýval užitečnější prací nežli nyní ve svém vyhnanství na zámku v Amerongen v Holandsku. Reže tu dřív tak vytrvale, že to vyvolává všeobecnou pozornost. Škoda jen, že se nevrhl na toto užitečné povolání dřívě. Usporil by si výdětek svědomí a uchránil by svět před katastrofou, jež náprava si vyžádá práce celé generace.

ZE ŽIVOTA
EX-KAISERA

Vesnici znají tohoto pána, který má docela demokratické způsoby a honí se za kolejkou kočkov. V dobře informovaných kruzích v Haagu má se za to, že bývalý císař zůstane nadále žiti v Holandsku, bude-li mu dovoleno. Je silně možné, že vydán nebude, neboť holandská vláda může se opírat o svůj zákon, dle kterého politický přestupník vydán býti nemusí. Holandská vláda by mu sice nezabránovala, kdyby chtěl se znovu odebrati do Německa, ale "jedná se o veliký risk, který bývalý císař sotva podstoupí. — Praví se, že je jeho úmyslem zakoupiti si dům v provincii Utrecht a několik vhodných residenzí bylo již za tím účelem prohláveno. Vilém Hohenzollern jenom zřídka odvažuje se vyjíti ze zámeckého okolí, jež obhánáno je vysokým plotem. Bývalý císařovna si

čímž vlastně vyhovu.